

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. XIII. Camillus Nosocomio excedit, & in templo diuæ Virginis ad
miracula principium dat suæ Congregationi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

(quæ pretium excedant duorum millium & quingentorum aureorum) liberaliter obtulit: nempe quatuor paria candelabrorum, crucem, thuribulum, calicem cum patena, facram pyxidem, sphæram ad 40. horarum preces coram sanctissimo Sacramento, cui semper fuit addictissimus. Excessit post hæc ad meliorem vitam, anno salutis millesimo sexcentesimo duodecimo, cum ætatis octogesium quartum attingisset, sepultusq; est in templo nostro sanctæ Magdalenæ, Romæ.

CAPVT XIII.

Camillus Nosocomio excedit, & in templo diuæ Virginis ad Miracula principum dat suæ Congregationi.

PAUCIS diebus, quàm Camillus primùm Sacris operatus esset, Nosocomij Præsides (quibus pergratum fuit Præfectum domus ordinatum esse Sacerdotem) ipsum ad præteritos eius labores aliquatenus remunerandos, exigui facelli, quod Domina Miraculorum vulgò appellatur, & vicinum est portæ Flumentanæ, Sacellanum cõstituerunt. Quo in loco arbitratus Camillus liberè se posse initium Congregationi dare, nihil iam aliud restare existimabat, quàm vt officio Præfecti
 D 3   domus

54. VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
domus renuntiaret, atq; Nosocomio abscē-
deret: in hoc tamen exequendo nonnullam
prouidebat fore difficultatem, non tantum
ex parte sua & Curtij, sed multò magis ex
parte Bernardini, qui cum ob eximiam vitæ
probitatem haberetur ab omnibus velut
quoddam eius Nosocomij columen & fir-
mamentum, erat ea de causâ domino Cu-
fano, vni è Præsîdibus, mirificè charus: vnde
sibi pro certo persuadebat, eius discessum
vehementer eidem domino displiciturum.
Verum ipse eiusque contubernales in Domi-
no confisi (pro cuius amore in hunc charita-
tis amabilem chorum intrauerant) inter se
definiuerunt, omnia abrumpere mundi retinē-
cula, & viros se præstare magnanimos. Ita-
que omnes vnanimiter consenserunt, vt Ca-
millus & Curtius primi facultatem abeundi
in patriam, expediendorum negotiorum
causâ, deposcerent; Romam autem reuerſi
non amplius ad Nosocomium, sed ad prædi-
câ D. Virginis Ædiculam habitaturi se con-
ferrent, vbi & Bernardinus confestim esse
affuturus, deinde P. Franciscus Propheta,
expeditis quibusdam suis litibus, sese iisdem
ubicumque demum locorum essent, simili-
ter coniunctum veniret. Alij duo, nempe Lu-
douicus Aldobellus & Benignus, cum illis eo
tempore nõ aderant: quorum ille iam Noso-
com

comij S. Ioannis factus erat Prior, alter verò iusta de caussa Nosocomium reliquerat. Ea pactione facta, Camillus & Curtius abeundi copiam petière: quam domini Prouisores (licet eos redituros putarent) ægrè tamen concesserunt. Tum verò Camillus officio Præfecti domus dextrè admodum se exoneravit; dicens se tempus nescire, quando esset reuersurus: propterea non abs re futurum si de alio sibi prospiceret. Postquam igitur in Samniū profecti aliquamdiu abfuisent, inde Romam reuersi rectà ad dictam D. Virginis Ædem se cõtulerunt: quò etiam iuxta pactū ab ipsis initum statim accessit Bernardinus, fuitque ibi omnium vnanimis consensus & grata coniunctio. Quæ quidem cœpta est eo loco, sub initium Septembris, anno millesimo quingentesimo octogesimo quarto, vltimo Pontificatus Gregorij XIII. Quo tempore iure dici potest Camillus verum & non interruptum dedisse principium suæ Congregationi: quandoquidem in Octaua Natiuitatis beatissimæ Virginis, ex eius sententia vestem mutauere Bernardinus & Curtius, & tunicam talarem cum nigro pallio sumpserunt; nulla tum illi imposita cruce, neque vlllo alio signo. Itaque Congregatione nostra modò nata cum sanctissima Virgine, cœperunt quotidie illi tres Spiritus sancti

D 4 No.

MII

174

Nosocomium visitare: vbi cum feruentissimo charitatis ardore, iuxta breuium Regularum à Camillo scriptarum formam, infirmis ministrabant, cibos porrigendo, lectos sternendo, linthea mundando, protestationem Fidei præeundo, animas Deo commendando, ad patientiam & ad sanctissima Sacramenta deuotè suscipienda exhortando, denique omne genus insolitæ charitatis exhibendo: ad quam fieri nullo modo poterat, vt virtus & diligentia ordinariorū ministrorum aspiraret, nedum attingeret. Quod ipsi cum tanto amoris intimi sensu præstabant, vt satis appareret, illos non tamquam hominibus mortalibus ac miseris, sed tamquam Christo ipsi illuc præsentis, & in lectis iacenti, & vulnerato ministrare: ita vt quicumque ipsos intuerentur, vehementer istam eorum charitatem admirarentur, & talium exemplorum bono odore recrearentur.

CAPVT XIV.

*Dominus Deus ad maius perseverantiam
Camilli experimentum, nonnullis eum
curis atque angoribus exerceri sinit.*

NOlo hîc silentio præterire vnum Camilli eximium factum erga charum & dilectum suum Crucifixum: qui ipsum in nocte